

Η προσευχή της Άννας εισακούστηκε

Κλειδί εδάφιο: «Και όταν ήρθε η ώρα, αφού η Άννα συνέλαβε, γέννησε έναν γιο και τον ονόμασε Σαμουήλ, λέγοντας: «Επειδή τον ζήτησα από τον Κύριο».
1 Σαμουήλ 1:20

Επιλεγμένα εδάφια:
1 Σαμουήλ 1:1-28; 2:1-11

Πριν από την εποχή που ο Ισραήλ είχε βασιλιάδες, υπήρχε ένας άνδρας ονόματι Ελκανά, ο οποίος είχε δύο συζύγους, την Πενίνα και την Χάνα. Η Πενίνα είχε παιδιά, ενώ η Χάνα δεν είχε. Κάθε χρόνο ο Ελκανά πήγαινε την οικογένειά του στη Σηλώ για να προσκυνήσει και να προσφέρει θυσία στον Κύριο, δίνοντας ένα μερίδιο από τη θυσία σε κάθε μέλος της οικογένειάς του. Ο Ελκανά έδινε διπλό μερίδιο στη Χάνα λόγω της μεγάλης αγάπης που της είχε.

Η Πενίνα, όμως, χλεύαζε την Χάνα επειδή δεν είχε παιδιά, και αυτή η σκληρότητα συνεχιζόταν χρόνο με το χρόνο, προκαλώντας την Χάνα να κλαίει και να μην τρώει. Τελικά, μια χρονιά, η Χάνα προσευχήθηκε σιωπηλά στον Θεό και έκανε έναν όρκο λέγοντας: «Ω, Παντοδύναμε Κύριε, αν μόνο δεις τη δυστυχία της δούλης σου και με θυμηθείς, και δεν ξεχάσεις τη δούλη σου αλλά της δώσεις έναν γιο, τότε θα τον δώσω στον Κύριο για όλες τις ημέρες της

ζωής του, και κανένα ξυράφι δεν θα αγγίξει ποτέ το κεφάλι του». 1 Σαμουήλ 1:1-11

Ο Θεός άκουσε την προσευχή της Χάνα. Τον επόμενο χρόνο γέννησε έναν γιο και τον ονόμασε Σαμουήλ (εδάφια 19,20). Ο όρκος που είχε δώσει στον Θεό, να μην αφήσει ξυράφι να αγγίξει το κεφάλι του γιου της, ήταν ο όρκος του Ναζιραΐτη. Αυτός ήταν «ένας ειδικός όρκος, ένας όρκος απομόνωσης στον Κύριο». Ως μέρος αυτού του όρκου, εκτός από το να μην κόβονται τα μαλλιά, δεν επιτρεπόταν να πίνεται κρασί, ούτε να τρώγεται οτιδήποτε από το αμπέλι. Όποιος έπαιρνε αυτόν τον όρκο δεν έπρεπε να έρχεται σε επαφή με κανένα πτώμα, συμπεριλαμβανομένων των άμεσων μελών της οικογένειας. (Αριθμοί 6:1-21). Καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου που ένα άτομο βρισκόταν υπό τον όρκο του Ναζιραίου, το άτομο αυτό ήταν «άγιο στον Κύριο». στίχος 8

Το όνομα Χάνα σημαίνει «ευνοία» ή «χάρη». Στους οπαδούς του Κυρίου λέγεται: «Δι' της χάριτος σώζεσθε διά της πίστεως· και τούτο δεν προέρχεται από εσάς· είναι δώρο του Θεού. Όχι από έργα, ώστε να μην καυχηθεί κανείς». (Εφεσίους 2:8,9). Η Χάνα ζούσε μια ζωή προσευχής. Προσευχόταν όταν ήταν παραγμένη. Προσευχόταν επίσης όταν ήταν ευγνώμων, όπως όταν παρουσίασε το παιδί της, τον Σαμουήλ, στον αρχιερέα Ηλεί. 1 Σαμουήλ 2:1-11

Η προτροπή του Παύλου είναι: «Μην ανησυχείτε για τίποτα, αλλά σε όλα, με προσευχή και δέηση, με ευχαριστία, παρουσιάστε τα αιτήματά σας στον Θεό. Και η ειρήνη του Θεού, που υπερβαίνει κάθε νόηση, θα φυλάξει τις καρδιές σας και τα μυαλά σας στον Χριστό». (Φιλιππησίους 4:6,7, NIV). Πρέπει να εναποθέτουμε πλήρως την ελπίδα και την

εμπιστοσύνη μας στον Θεό, να έχουμε πνεύμα χαράς και να προσευχόμαστε συνεχώς, ζητώντας σύμφωνα με τις υποσχέσεις Του. Έτσι, θα έχουμε την ειρήνη του Θεού και θα είμαστε σε θέση να «ευχαριστούμε σε όλες τις περιστάσεις», ό,τι κι αν επιτρέπουν οι προνοίες Του. 1 Θεσσαλονικείς 5:16-18, NIV

Η Άννα έκανε μια μεγάλη θυσία στον Θεό. Αφιέρωσε τον γιο της, τον Σαμουήλ, να ζήσει τον όρκο του Ναζιραίου, δηλαδή την πλήρη αφιέρωση στον Κύριο για όλες τις ημέρες της ζωής του. Σήμερα, οι καθγιασμένοι οπαδοί του Χριστού έχουν επίσης κάνει έναν όρκο πλήρους καθαγίας στον Θεό για όλη τους τη ζωή, συμπεριλαμβανομένης της απομάκρυνσης από τα «νεκρά πράγματα» αυτού του παρόντος κακού κόσμου. Αντ' αυτού, «ντύνονται τον Χριστό», αναπτύσσοντας τους καρπούς και τις χάρες του Αγίου Πνεύματος. Γαλάτες 3:27· Εφεσίους 4:24· Κολοσσαείς 3:10-17